

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.114/2025/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Tibor ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3.)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 13. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

2.P.20.338/2025/12. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperest az elsőfokú ítéletben meghatározott módon és határidőben az alábbi közlemény közzétételére kötelezi:

Ezúton fejezzük ki őszinte sajnálatunkat amiatt, hogy a egyéb1 Hírlapban megsértettük felperes1 jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a lap 2025. február 5-i számában „Tisztogatas a párt-vezetésben?” címmel megjelent közleményben annak valótlan állításával, hogy felperes1 egykor személy főtanácsadója volt és a személy1-kormányal is ő tartotta a kapcsolatot, valamint korrupciós ügyek miatt kellett felelnie. A jövőben mindent megteszünk annak érdekében, hogy hasonló eset ne forduljon elő, és a közölt információk hitelességét fokozott körültekintéssel ellenőrizzük. A történetekért elnézést kérünk.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 658.709 (hatszázötvennyolcezer-hétszázkilenc) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára 72.000 (hetvenkettőezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes széleskörű ismerettséggel rendelkező üzletember, alapítója a egyesület (egyesület1) nevű egyesületnek, emellett 2021. évtől üzleti klubot működtet. A felperes a párt Párt 2024. évi tavaszi országjárását szervezte, a párt Szigetek koordinálásáért felelt. 2025 júniusában „Irány” néven önálló politikai pártot alapított. Az alperes budapesti székhelyű gazdasági társaság, főtevékenysége napilap kiadás.
- [2] Az alperes által kiadott egyéb1 Hírlap című napilap 2025. február 5-i számában „Tisztogató a párt-vezetésben?” címmel megjelent párt Párttal foglalkozó cikk – egyebek mellett – az alábbiakat tartalmazta: „felperes1 is visszatér a fedélzetre, és ő fogja irányítani a párt egyéb2. A párt élvonalába visszatérő személy2ről már eddig is lehetett tudni, hogy annak idején személy főtanácsadója volt és ő tartotta a kapcsolatot a személy1 kormánnyal is. Aztán korrupciós ügyek miatt kellett felelnie, 2010 után végül felmentették.” A cikk forrásként a egyéb3re hivatkozott.
- [3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a egyéb1 Hírlap című napilapban 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt-vezetésben?” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy egykor személy főtanácsadója volt és a személy1-kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot, továbbá valótlanul híresztelte, hogy korrupciós ügyek miatt kellett felelnie. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze saját költségén megfelelő elégtételadásra, ennek keretében arra, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét – a perköltségre vonatkozó rendelkezés nélkül – tegye közzé a egyéb1 Hírlap című napilapnak a sérelmezett cikkel azonos rovatában, kötelezze az alperest, hogy bocsánatkérő levélben fejezze ki sajnálkozását és jogosítsa fel arra, hogy a levelet nyilvánosságra hozza. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.061.900 forint sérelemdíj, és ennek 2025. február 6. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.
- [4] Kereseti érvelése szerint a sérelmezett közlés valótlan tényállításokat tartalmaz, amelyeknek célja politikai lejáratása. Nem volt tagja a párt Pártnak, közéleti tevékenységet nem folytatott, feladata kizárólag a szervezésre szorítkozott. A közszereplőktől elvárt fokozott türelem kötelezettség így rá nem vonatkozik, már csak azért sem, mert a sérelmezett kijelentések nem közéleti tevékenységével kapcsolatosak. A cikkben megjelentek miatt magyarázkodásra kényszerült ismerősei, barátai előtt, valamint üzleti körökben is, miután saját maga és családja a környezetében közismerten eltérő értékrendet képviselt azoktól a politikusoktól, akikkel a sérelmezett közlés őt összefüggésbe hozta. E körülmény az ugyancsak valótlanul állított büntető eljárással együtt alkalmas szavahihetőségének, politikai hitelességének az aláásására is. Az általa vezetett üzleti klub működése is az alperesi cikkekre visszavezethetően szűnt meg, illetve az ugyancsak általa alapított „egyesület” Egyesület működését is hátrányosan befolyásolta. Az alperes az egész országot lefedő helyi laphálózatot működtet, a további jogsértéssel fenyegető helyzet fennáll, ezért indokolt a további jogsértéstől való eltiltása és az elégtételadás is. A sérelemdíjjal összefüggésben hangsúlyozta, hogy a jogsértés nagy nyilvánosság előtt történt, több vármegyei lapban és internetes portálon is megjelent, az alperes szándékosan és célzatosan tette közzé a cikket, arra is figyelemmel, hogy kiemelt az érdeklődés az új ellenzéki párt tevékenysége iránt. Utalt rá, hogy az alperes 57 milliárd forint

árbevételű gazdasági társaság, így csak magasabb összegű sérelemdíj jelenthet visszatartó erőt a további jogsértésektől.

- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elismerte, hogy a perbeli közlések valótlan tényállítások, vitatta azonban azok sértő jellegét. Hangsúlyozta, hogy a felperes közéleti szereplő, a perbeli közlések politikai kontextusban jelentek meg, azok közéleti vita részeként értékelhetők, ebből következően a felperesnek fokozott tűrési kötelezettsége áll fenn. Úgy ítélte meg, hogy a felperes a jogsértés megállapítása esetén sem jogosult sérelemdíjra, mert a köztudomású tényeken felül további figyelembevehető hátrányokat nem adott elő. A sérelemdíj iránti igényt összecszerűségében is eltúlzottnak találta, kérte a késedelmi kamatban való marasztalásának mellőzését, és a sérelemdíjnak a jelenlegi értékviszonyok alapján történő megállapítását. A felperes és jogi képviselője közötti ügyvédi megbízási szerződés csatolásának hiányában a felperes perköltség igényét még esetleges pervesztessége esetére sem találta teljesíthetőnek. A felperes által felszámított perköltségen belül a keresetlevél benyújtásáig meghatározott munkaráfordítás óramennyiségét vitatta.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a hírlap napilapban 2025. február 5. napján a „Tisztogatás a párt-vezetésben?” címmel megjelent közleményben annak valótlan állításával, hogy felperes1 felperes egykor személy főtanácsadója volt, és a személy1 kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot, valamint korrupciós ügyek miatt kellett felelnie. Az alperest eltiltotta attól, hogy ezeket az állításokat bármilyen formában közölje, bocsánatkérésre és elégtételadásként az elsőfokú ítélet rendelkező részében pontosan meghatározott tartalmú közlemény közzétételére kötelezte. Marasztalta az alperest 900.000 forint sérelemdíjban, ennek 2025. november 11. napjától járó késedelmi kamatában, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 2.066.459 forint perköltség megfizetésére, és rendelkezett a feljegyzett kereseti eljárási illeték viseléséről.
- [7] Határozatának indokolása szerint a felperes közszereplőnek minősül, mert a párt Szigetek koordinátoraként aktívan részt vett a párt Párt politikai akcióinak szervezésében, választói mozgósításában, valamint a párt politikai üzeneteinek közvetítésében. Ez a tevékenység közvetlenül kapcsolódik a párt országos politikai céljaihoz, így akkor is közérdeklődésre tarthat számot, ha a felperes nyilvánosan nem lépett fel. Mindezek folytán a felperes mint a párt tevékenységében részt vett személyt érintő hitelességi kérdések (feddhetetlenség, politikai kapcsolatok) szintén közérdeklődésre tartanak számot. Miután az alperes elismerte, hogy a perbeli közlés kifogásolt részletei valótlan tényállításokat tartalmaznak, amelyekre a felperes mint közéleti szereplő tűrési kötelezettsége nem terjed ki, a továbbiakban az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy azok sértő jellege megállapítható-e. Rögzítette, hogy a közéleti szereplők esetében a politikai semlegesség vagy bizonyos politikai értékekhez való viszony gyakran a szakmai hitelességük és társadalmi megítélésük része. Ha valakit olyan politikai irányzattal hoznak kapcsolatba, amellyel nem azonosul, az a közvéleményben azt a hamis látszatot keltheti, hogy támogatja vagy képviseli az adott politikai értékeket. Az ilyen állítás alkalmas arra, hogy az érintett személy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Ugyanez mondható el a korrupcióval összefüggésben valótlanul állított büntető eljárás említésével kapcsolatosan is. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a perbeli valótlan tényállítások alkalmasak voltak a felperes Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ (1) bekezdés d) pontjában és 2:45.§ (2) bekezdésében védett jóhírnevének megsértésére, ezért a Ptk. 2:51.§ a) pontja alapján a jogsértés megtörténtét megállapította, és a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtételadás körében indokoltnak látta az alperes olyan nyilatkozat közzétételére kötelezését – az eredeti cikk megjelenésével azonos módon –, amelyből egyrésztől kiderül a tényállítások

valótlanosága, másrésről a személyiségi jogsértés megtörténte, harmadrészt a sajnálkozás kifejezése. Az elégtételadás a közlés nyilvánossága miatt is indokolt, és a felperes számára megfelelő jóvátételt jelent az őt ért sérelemért.

- [8] A felperes sérelemdíj iránti igényével kapcsolatosan rögzítette, hogy a valótlan tényállítás nagy nyilvánosságot kapott, széles körben vált ismertté, és alkalmas volt a felperes mint közéleti szereplő jóhírnevének csorbítására, így a sérelem súlya nem elhanyagolható. Kiemelte, hogy az alperes magatartása szándékos vagy legalábbis súlyosan gondatlan volt, mert nem győződött meg a más forrásból átvett közlés valóságtartalmáról. A közlés nyilvánvaló következménye, hogy a felperes magyarázkodásra szorult a környezetében, különösen a büntető eljárás kapcsán. tanúl tanúvallomása alátámasztotta, hogy a sérelmezett cikk megjelenését követően a felperessel szemben az üzleti életben is megingott a bizalom, az általa vezetett üzleti klub iránti érdeklődés csökkent, és voltak olyanok, akik kifejezetten a per tárgyát képező cikkben megjelenteket hozták fel indokként a távolmaradásra. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette azt is, hogy a felperes – életkora folytán – karrierje elején tart, ezáltal a cikk a jövőbeni tevékenységeire is hatással lehet. Mindezen körülmények szem előtt tartásával az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapján 900.000 forint összegű sérelemdíjat talált alkalmasnak a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására. Miután az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján állapította meg a sérelemdíj összegét, ettől az időponttól kezdődően marasztalta az alperest a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatban.
- [9] Az elsőfokú perköltségben való döntés során abból indult ki, hogy a felperes 85%-ban tekinthető pernyertesnek. A megbízási szerződés alapján a felperes 160 euró/óra munkadíjjal, mindösszesen 45 óra munkaidőt és összesen 43.469 forint készkiadást számított fel perköltségként, míg az alperes perköltség igényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (R.) 3.§ (1) bekezdés a) pontja szerint számította fel. Az alperes nem kifogásolta a felperes által kikötött óradíj összegét, ezért a megbízási szerződés csatolását nem tartotta szükségesnek. A keresetlevél benyújtásáig felszámított 22 munkaórát az alperes nem fogadta el, és azt 5 órában ismerte el. A továbbiakban a tárgyalásokon nem jelent meg, a tárgyalásokkal összefüggésben felszámított perköltségre nem nyilatkozott, így azt az elsőfokú bíróság nem vitatottnak tekintette. A keresetlevél benyújtásáig felszámított 22 óra munkaidőráfordítást eltulzottnak találta, arra is figyelemmel, hogy a felperes korábban a per tárgyát képező közléssel kapcsolatban már sajtó-helyreigazítási pert is kezdeményezett. Minderre figyelemmel a személyiségi jogvédelmi perben a féllel való kapcsolattartás és a keresetlevél szerkesztése nem igényelte a felperes által felszámított mértékű óraszámot, így azt 6 órában határozta meg.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezett, amelyben annak részbeni megváltoztatását és elsődlegesen a felperes keresetének teljes elutasítását, másodlagosan sérelemdíj fizetési kötelezettségének, valamint perköltség fizetési kötelezettségének mellőzését, harmadlagosan a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegének 400.000 forintra történő leszállítását, kamatfizetési kötelezettségének mellőzését, valamint az elsőfokú perköltség összegének 494.032 forint összegre való leszállítását kérte 6 munkaóra és a felperes által megjelölt 82.339 forint óradíj figyelembevételével.
- [11] Az alperes fellebbezésében sem tette vitássá, hogy a sérelmezett közlések valótlanok, továbbra is vitatta azonban azok sértő jellegét. Hangsúlyozta, hogy a felperes közéleti szereplő, a közlések politikai kontextusban jelentek meg, azok közéleti vita részeként értelmezendők, a felperesnek pedig a közügyek vitatása körében őt érintő közléseket nagyobb türelemmel kell viselnie. Külső, objektív zsinórmértéket alkalmazva a közlések sértő jelleggel nem bírnak, a felperes jóhírnevében csorbulás nem keletkezett. Kérte értékelni, hogy a közlés

címzettjei a közéleti viták történéseit összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a közlések figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

- [12] Álláspontja szerint a felperes abban az esetben sem jogosult sérelemdíjra, ha keresetének van jogalapja, ugyanis a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a sérelemdíj alkalmazása. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető konkrét sérelmet, nem vagyoni hátrányt nem bizonyított. Amennyiben mégis megállapítható a felperes sérelemdíjra való jogosultsága, úgy az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj eltűzött, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, az alperesi magatartás felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint a hasonló esetekben megítélhető marasztalási összegeket is eltűzött módon meghaladja. A közlések a felperes iránti közbizalmat jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély. A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény. Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozata szerint a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékvételekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításra vonatkozik. Hangsúlyozta azt is, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának 2023. június 2. napjától hatályos módosítása büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ami nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze. A kamatfizetési kötelezettség mellőzését is kérte, mert a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozta meg az elsőfokú bíróság, így késedelmi kamatban nem marasztalható.
- [13] A perköltségben való marasztalását azért tartotta jogsértőnek, mert az ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó felperesi nyilatkozat nem alkalmas a felszámítani kért perköltség okirati igazolására. Az R. 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel. A felperes azonban nem csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, amely által megfelelően igazolhatta volna az eljárásra kikötött ügyvédi munkadíjat. A benyújtott dokumentum nem bizonyítja, hogy az ügyvéd által végzett munka milyen feltételek mellett történik, nem tartalmazza a munkadíj mértékét, annak kiszámítási módját, a munka jellegét, időtartamát. Álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy nem vitatta a megbízási szerződés munkadíjra vonatkozó tartalmát. Önmagából abból az érveléséből, hogy a megbízási szerződés ismeretének hiányában nem járhat a felperes részére perköltség, egyértelműen következik, hogy annak ismeretlen tartalma egyben tartalmának vitatását is jelenti.
- [14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben nem a közügyek demokratikus megvitatásáról volt szó, hanem tevékenységére, magánéletére, privát gazdasági tevékenységére vonatkozó valótlán és súlyosan sértő tényállítások közléséről. Nem minősül közszereplőnek, egyebekben pedig a közéleti szereplőt is a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben, így a jelen perbeli kijelentéssel érintett tevékenység vonatkozásában is. A per tárgyát képező kijelentések sértő jellege nem csak személyes benyomása, hanem objektív zsinórmérték szerint is egyértelműen megállapítható. A Ptk. 2:52.§ (2) bekezdése alapján a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. Ebből következően nem kellett igazolnia hátrányokat, hiszen a politikai lejárato célzattal készült írás kapcsán az őt ért hátrányok olyan köztudomású tények, amelyek tekintetében külön bizonyításra nincs szükség. Az alperesi jogsértés súlyára, az alperes felróhatóságára figyelemmel az elsőfokú ítéletben megállapított 900.000 forint összegű sérelemdíj nem

tekinthető eltúlzottnak. Az elsőfokú ítélet helyesen rögzíti, hogy az alperes a kikötött óradíj összegét nem kifogásolta, ezért nem volt szükséges a megbízási szerződés csatolása. Emellett ugyancsak helyesen került rögzítésre, hogy a keresetlevél benyújtásáig felszámított 22 munkaóra mennyiséget nem fogadta el és azt 5 órában ismerte el. Keresetleveléhez csatolta az általa kiállított teljes bizonyító erejű magánokiratot, amelyben nyilatkozik a megbízási szerződésben kikötött munkadíj-megállapodásról, és amelyet a felperesi jogi képviselő a tárgyaláson történő felszámítással megerősített. Az ügyvédi munkadíj ilyen módon történő igazolása elegendő annak felszámításához.

- [15] A fellebbezés nem alapos.
- [16] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette, és a sérelemdíj összegét érintő első bírói döntés felülmérlegelésére [Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pont] sem látott indokot.
- [17] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a párt párthoz köthető „párt-szigetek” szervezésében végzett tevékenysége révén maga is a közügyek alakítójává vált, munkája széles körű érdeklődésre tartott számot, a perbeli cikk is e közéleti tevékenység miatt foglalkozott a felperes személyével, politikai nézeteivel. Helyes az elsőfokú bíróságnak az a következtetése is, hogy cikkben foglalt, az alperes által is elismerten valótlán tényállítások a felperesre nézve sértők, mivel a cikk őt egyrészt korrupciós ügyek miatti felelősségre vonásban érintett, másrészt a saját pártjától eltérő politikai oldalhoz, szervezethez kötődő, ezáltal hiteltelen személyként ábrázolja, mely politikai és társadalmi megítélését egyértelműen hátrányosan befolyásolja. Ezt a következtetést nem érinti az a körülmény, hogy a közlést követően a felperes új politikai pártot alapított, és annak tagjaként politizál.
- [18] Az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben a jóhírnévsértés megállapításának nem feltétele a közlés tényleges eredménye, nem kell vizsgálni, hogy a közlés hatására megváltozott-e, és ha igen, milyen módon a sértett személy társadalmi értékelése. A személyiségi jog megsértése így megvalósul abban az esetben is, ha a sérelmet szenvedett személy konkrét, bekövetkezett joghátrányt bizonyítani nem tud.
- [19] Arra ugyanakkor helyesen hivatkozott az alperes, hogy az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtettek szerint a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, melynek részét képezhetik a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is; indokolt ezért, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét {7/2014. (III. 7.) AB határozat [45], [47], [49], [50] bekezdései}. Azonban a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlán tények közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [41] bekezdése, 3350/2022. (VII. 25.) AB határozat [44] bekezdése}. A valótlán tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága közszereplő tekintetében sem terjed ki (BDT2024.4779.). Az Alkotmánybíróság még a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban is hangsúlyozta, hogy a választási kampány szabadságának védelme sem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlán információt, állítást terjeszthetnek egymásról [7/2014. (III. 7.) AB határozat].
- [20] A fenti valótlán tények állítása (híresztelése) esetén súlytalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlések megfelelő kritikával, körültekintéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás a

sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10.§-ában megjelenő tájékoztatási követelményekkel és az újságírói etikai szabályok követelményeinek betartásával is ellentétes lenne.

- [21] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a felperes a jogsértés miatt a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosult, és annak a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében részletezett szempontok szerint meghatározott mértékével is egyetértett.
- [22] Az elsőfokú bíróság helyes következtetése szerint a valótlan állítások a felperes tisztességét, politikusi hitelességét kérdőjelezték meg, a köztudomás szerint is [Pp. 266.§ (2) bekezdése] alkalmasak arra, hogy a kijelentéssel érintett személy számára komoly nem vagyoni sérelmet okozzanak. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak is, hogy a felperes életkorából adódóan a jogsértés későbbi politikusi tevékenységére is kihatással lehet, mint ahogy a felpereshez köthető üzleti klub, illetve egyesület alperesi magatartásra visszavezethető működési nehézségei is nehezen feldolgozható sérelmet jelentenek számára.
- [23] Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az alperes nagyobb fokú felróhatóságára a sajtót terhelő ellenőrzési kötelezettség elmulasztása miatt, emellett azt sem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy a felperes személyére vonatkozó valótlan és sértő tényállításokról széles olvasóközönség szerzett tudomást, amely a jogsértés súlyát növeli.
- [24] A sérelemdíj rendeltetését illetően a reparációs funkció elsődleges jelentőségű, de emellett a preventív szempontoknak és a magánjogi büntetés funkciónak is érzékelhetően meg kell jelennie. Nincs jelentősége, hogy a rágalmozás esetében a sajtó útján történő elkövetés büntethetőséget kizáró okot jelent, mert míg a polgári jogi értelemben vett büntetőfunkció a magánjogi jogviszonyra és arra a sérelem megélését és feldolgozását is megnehezítő következményre fókuszál, amely a súlyos jogsértésnek, felróhatóságnak kitett egyénre hárul, ennek jövőbeli elkerülésére (is) törekszik, addig a büntetőjog az állam büntetőigényét fejezi ki, és az egyének normakövetésre való rábírása útján elsősorban a társadalom rendjének fenntartását szolgálja. A sérelemdíjban való marasztalás összecszerúsége szempontjából a büntetőeljárás valamennyi vonatkozása irreleváns; mint ahogy figyelmen kívül marad a jogsértő esetleges büntetőjogi szankcionálása, hasonlóan nincs jelentősége az esetleges büntethetőséget kizáró ok fennállásának sem.
- [25] A másodfokú bíróság mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított összegű sérelemdíj szükséges a felperest ért hátrányok ellentételezésére, ezért a sérelemdíj leszállítására irányuló alperesi fellebbezést nem teljesítette.
- [26] Az elsőfokú bíróság az alperes fellebbezési kérelmének megfelelően, az ítélelhozatal időpontjában fennállt értékviszonyok alapján állapította meg a sérelemdíj összegét. Ebből azonban nem a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzése következik, hanem az, hogy alperes – az elsőfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően – a Ptk. 6:534.§ (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjától kezdődően köteles késedelmi kamat megfizetésére.
- [27] Nem találta alaposnak a másodfokú bíróság az alperesnek az elsőfokú perköltségben való marasztalását, illetve a terhére megállapított elsőfokú perköltség összegét sérelmező fellebbezését sem.
- [28] A Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján a fél perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A felszámított perköltség viseléséről a bíróság a Pp. 82.§ (1) és (2) bekezdése értelmében hivatalból, az eljárást befejező határozatában dönt, meghatározza a perköltség összegét és a megtérítésre köteles személyt annak megfizetésére kötelezi. Ha a fél az ügyvédi munkadíjat az R. 3.§-a szerint számítja fel, a bíróság az ott meghatározott díjak megfizetésére kötelezheti a pervesztes felet, míg az R. 2.§ (1) bekezdése szabályozza azt a jelen ügyben is fennálló

helyzetet, amikor a fél a jogi képviselőjével megkötött megbízási szerződésben meghatározott munkadíj és költség megtérítését igényli. A Pp. 81.§ (2) bekezdése szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell.

- [29] A felperes keresetleveléhez csatolt megbízási szerződés kivonat – a felek között 2025. március 20. napján kötött megbízási szerződésre utalással – tartalmazza, hogy a felperes és jogi képviselője óradíj alapú díjazásban állapodtak meg, a jogi szolgáltatások ellenértéke – ideértve a Budapest közigazgatási határain kívül, a bírósági tárgyalásokra történő utazás idejét is - 160 EUR/óra +Áfa, meghatározza, hogy a forintra történő átszámításhoz mely időpontot kell alapul venni, továbbá rögzíti, hogy külön kerül felszámításra a bírósági tárgyalásra történő utazás költsége. A megbízási szerződés megkötésekor még nyilvánvalóan nem ismert, hogy az ügyben milyen percesekekmenyek válnak szükségessé, azok milyen időráfordítást igényelnek, így a megbízási szerződés kivonat maga is tartalmazza mindazokat az adatokat, amelyek az ügyvédi munkadíj megállapításához szükségesek. A szerződés kivonattal a felperes az eljárásra kikötött ügyvédi munkadíjat megfelelően igazolta, további okirat (teljes megbízási szerződés) benyújtását a másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek, azzal a megjegyzéssel, hogy a másodfokú tárgyaláson a felperesi képviselő a szerződést teljes terjedelmében bemutatta.
- [30] Az R. 4.§ (1) bekezdése alapján a felszámított ügyvédi munkadíj az ellenfél kérelmére mérsékelhető. A bíróság azonban ebben az esetben sem a fél, illetve jogi képviselője között létrejött megállapodás szerződésszerű teljesítését vizsgálja, hanem abban a kérdésben foglal állást, hogy az ügyvédi munkadíj mérséklésének az R. 4.§ (1) bekezdésében foglalt feltételei (szükségtelenség, aránytalanság, az érvényesített joggal való összefüggés hiánya) megállapíthatóak-e.
- [31] A mérséklés kérelemhez kötöttségéből az is következik, hogy abban az esetben, ha a fél – mint ebben a perben a felperes – nem egységesen, egy összegben, hanem az egyes eljárási cselekményekre határozza meg az ügyvédi munkadíjat (jellemzően megjelöli a képviselője által az egyes eljárási cselekményekre fordított munkaórák számát), és végül azok összeadott díjait számítja fel az adott eljárási szakaszban, a bíróság a díjnak csak azt a részét mérsékelheti, amelyre vonatkozóan az ellenfél kérelmét előterjesztette. Amennyiben a kérelem csak az egyes percesekekmenyekre felszámított ügyvédi munkadíj mértékét érinti, a további percesekekmenyekre felszámított munkadíjat a bíróság hivatalból nem mérsékelheti. Nyilvánvalóan eltér ettől az az eset, amikor az ellenfél a kikötött óradíj mérséklését kéri, miután az erre irányuló kérelem az eljárás egész tartamát érinti. A perbeli esetben azonban az alperes ilyen kérelemmel nem élt.
- [32] Az alperes ellenkérelmében – azon túlmenően, hogy a felperes perköltség iránti igényét a megbízási szerződés csatolásának hiányában alaptalannak tartotta – a munkadíj mérséklése iránt is kérelmet terjesztett elő, és a felperes által a keresetlevél elkészítésére felszámított 12 munkaórával szemben 5 munkaóra figyelembevételét kérte a felperes által megjelölt 64.000 forint + Áfa óradíjjal. Kéréme tehát nem vonatkozott a válaszirat benyújtása és az elsőfokú eljárásban kifejtett további ügyvédi tevékenység kapcsán felszámított munkaóra alapján igényelt díjakra, ezért az azok mérséklésére irányuló fellebbezés nem volt teljesíthető. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett kérelem hiányában ugyanis az elsőfokú határozat ebben a körben nem tekinthető jogszabálysértőnek (BDT2025.4969.).
- [33] A másodfokú bíróság a fenti indokokra figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét – az elégtételt adó nyilatkozat kisebb pontosításával – a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

- [34] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles az R. 2.§ (1) bekezdés alapján felszámított összegben.
- [35] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.

Pécs, 2026. április 16.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró